

करिष्यति । इतियः क्रियते सन्धिः प्रतीहारः स उच्यते ॥ १६ ॥ शेषम
 क्षरमादाय प्रतिश्लोकं क्रमेण यत् । अन्योन्यं पठ्यते श्लोकः प्रतिमालेति
 सामता ॥ १७ ॥ नभश्चरेवायुदारुर्वनदोगगनध्वजः । व्योमधूमो
 जलमसिः खतमालः पयोधरः ॥ १८ ॥ हर्षादुत्सवकाले यदलङ्कारम्बु
 दिकम् । आकृष्य गृह्यते पूर्णपात्रं पूर्णालकं च तत् ॥ १९ ॥ सुरते कर्णमूले
 ध्रुयश्च देशीयभाषया । दम्पत्योर्जल्पितं मंदं मन्मनंतद्विदुर्बुधाः ॥ २० ॥
 यद्दीयते तु देवेभ्यो मनो रज्यस्य सिद्धये । उपयाचितं दिव्यदेहदंतद्वि
 दुर्बुधाः ॥ २१ ॥ नक्तं निर्गत्य यत्किञ्चिच्छुभाशुभकरं वचः । श्रूयते त
 दिदुर्द्धारिदैवप्रश्नमुपश्रुतिम् ॥ २२ ॥ बृद्धस्तुत्रकमित्या ऊरिन्द्रतूलं मनी
 षिणः । ग्रीष्महासं वंशकफं वा ततूलं मरुध्वजम् ॥ २३ ॥ दशेन्धने गृ
 ह्मणिः स्नेहाशः कज्जलध्वजः । जटाज्वालो दशाकर्षी कथितो वज्र
 दृश्वभिः ॥ २४ ॥ गोमयच्छविकामा ऊर्द्विलीरश्च शिलीं ध्रुवम् । ऊ
 र्व्यङ्गश्च वशा रेहगोला समपरे विदुः ॥ २५ ॥ हिमवान्हेमकुटश्च नि
 षधो मेरुरेव च । चैत्रः कर्णो च मृद्वी च संप्रैते वर्षपर्वताः ॥ २६ ॥ इति श्लो
 कावधिः ॥ व्याधो मृगबधा जीवो निषादः पुष्कशः स्रवः । बालवायजमिच्छं
 ति वैदूर्यमणिमुत्तमाः ॥ २७ ॥ कालग्रन्थिः समासवृन्मा समानो
 युगांसकः । मासो वर्षांसकः आमो वर्षाङ्गः स्यादहर्गणः ॥ २८ ॥ मदयो
 गविधानं तु व्यस्तारं करिणां विदुः । पृष्ठवंशस्य यन्मांसं तल्पनं तत्प्रचक्षते

हारं
पर्या